

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ

"για τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του Κώδικα Εργασιών Κανονισμού της Βουλής (μέρος κοινοβουλευτικό)".

Σε εκπλήρωση δημόσιας δέσμευσης που ανέλαβε ο Πρόεδρος της Βουλής - άμεσα - μετά την εκλογή του από το Σώμα κατά τη Συνεδρίαση Β' /22.4.90 - για ορισμένες άμεσες τροποποιήσεις του Κανονισμού, πέραν των άλλων τυχόν τροποποιήσεων που θέλουν και μελέτη και χρόνο, εισάγεται προς την Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής η παρούσα πρόταση.

Οι προτεινόμενες άμεσες τροποποιήσεις, στοχεύουν στην αναβάθμιση της Βουλής και την ενίσχυση του ρόλου της ως εκπροσωπευτικού οργάνου της λαϊκής κυριαρχίας.

Επιδιώκεται η άμεση και υπεύθυνη πληροφόρηση και ενημέρωση του Λαού δια της Βουλής και από τη Βουλή σε τρόπο ώστε με δημόσιο διάλογο και διαφανείς κοινοβουλευτικές διαδικασίες να αυτοπροσδιορίζεται η Βουλή, ως κέντρο της δημόσιας πολιτικής μας ζωής.

Με τον Κανονισμό Εργασιών της Βουλής, που ψηφίστηκε στις 3.6.1987, έγιναν ορισμένα βήματα άμεσης πληροφόρησης δια της Βουλής, με την μετατροπή μέρους των συνήθων ερωτήσεων των Βουλευτών σε επίκαιρες ερωτήσεις, στις οποίες οι αρμόδιοι Υπουργοί απαντούν προφορικά στη Βουλή σε δύο το πολύ επίκαιρες ερωτήσεις Βουλευτών κάθε Κοινοβουλευτικής Ομάδας (άρθρο 129).

1.- Ήδη με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 1 της προτάσεώς μας - χωρίς να περιορίζεται το παραπάνω δικαίωμα σε επίπεδο Βουλευτών - εισάγεται για πρώτη φορά στη κοινοβουλευτική μας ιστορία η λεγόμενη "ώρα του Πρωθυπουργού" κατά την οποία, δύο φορές το μήνα, οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, έχουν το δικαίωμα να αναπτύξουν προφορικά γραπτές ερωτήσεις που έχουν απευθύνει προς τον Πρωθυπουργό σχετικά με οποιαδήποτε σοβαρή δημόσια υπόθεση. Ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δικαιούται να υποβάλει μέχρι τρεις ερωτήσεις κάθε φορά, ο Πρόεδρος της δεύτερης σε κοινοβουλευτική δύναμη Κοινοβουλευτικής Ομάδος δικαιούται να απευθύνει μέχρι δύο ερωτήσεις και οι υπόλοιποι αρχηγοί των αναγνωριζομένων από τον Κανονισμό της Βουλής Κοινοβουλευτικών Ομάδων (Κομμάτων) από μία ερώτηση κάθε φορά. Οι ερωτήσεις προς τον Πρωθυπουργό συζητούνται όλες μαζί στην αρχή της συνεδρίασης αντί των αναφορών και ερωτήσεων Κοινοβουλευτικού Ελέγχου κατά τη σειρά της κοινοβουλευτικής δύναμης των Κομμάτων και η συζήτηση περιορίζεται αποκλειστικά μεταξύ του ερωτώντος Αρχηγού Κόμματος και του Πρωθυπουργού χωρίς δικαίωμα αναπλήρωσης ή παρεμβάσεως του κατά περίπτωση Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Κόμματος. Και τούτο για να διατηρηθεί το ενδιαφέρον σε υψηλό επίπεδο και να αναβαθμιστεί ο ρόλος της Βουλής, με την προσέλευση του Πρωθυπουργού και των Αρχηγών στις συνεδριάσεις της.

2.- Με το άρθρο 2 της προτάσεως ενισχύεται ο ρόλος της Βουλής και διευρύνεται ο υποχρεωτικός αριθμός συζητήσεων προ ημερησίας διατάξεως προς όφελος της Αντιπολίτευσης. Τούτο επιτυγχάνεται με απόλυτα δημοκρατικό τρόπο και σεβασμό στην πολιτική και ιδεολογική αυτοτέλεια των Κομμάτων της Αντιπολίτευσης καθώς και την δυνατότητα ελεύθερης επιλογής του θέματος συζήτησεως από το Κόμμα που δικαιούται να προτείνει συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, χωρίς να το εξαρτά από την αριθμητική δύναμη του Κόμματος και χωρίς να είναι αναγκασμένο να προσφεύγει στη συνδρομή άλλου Κόμματος και την συμβιβαστική επιλογή ενός κοινώς

αποδεκτού θέματος συζητήσεως - όπως επιβάλλει μέχρι τώρα το άρθρο 143 παρ. 2 του Κανονισμού, το οποίο απαιτεί αίτηση υπογραμμένη από εκατό (100) Βουλευτές και σύμπτωση απόψεων δύο τουλάχιστον Κοινοβουλευτικών Ομάδων -. Έτσι κατά την διάρκεια κάθε βουλευτικής συνόδου θα διεξάγονται υποχρεωτικά τέσσερις συζητήσεις προ ημερησίας διατάξεως αντί των δύο μέχρι σήμερα, χωρίς παράλληλα να μειώνεται η υπάρχουσα δυνατότητα της Κυβέρνησης να ενημερώνει δια του Πρωθυπουργού προ ημερησίας διατάξεως τη Βουλή για εθνικά ή γενικότερου ενδιαφέροντος θέματα, όπως προβλέπει η παρ. 1 του άρθρου 143. Στα πλαίσια αυτά αναδιατυπώνεται και τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 143 σε τρόπο ώστε να γίνονται τέσσερις υποχρεωτικές συζητήσεις προ ημερησίας διατάξεως εκ των οποίων οι τρεις ανήκουν στα δύο πρώτα σε δύναμη Κόμματα της Αντιπολίτευσης και η τέταρτη στην Κυβέρνηση. Μάλιστα η Κυβέρνηση δεσμεύεται το δικαίωμα της μίας υποχρεωτικής συζήτησης να το εξαντλεί σε θέματα που αναφέρονται στην πορεία της χώρας μας με την Ε.Ο.Κ. Τα θέματα των υπόλοιπων τριών συζητήσεων καθορίζονται κυριαρχικά από την Αντιπολίτευση ως εξής: Δύο θέματα συζητήσεων καθορίζονται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και το θέμα μίας συζήτησης καθορίζεται από την δεύτερη σε δύναμη Κοινοβουλευτική Ομάδα της Αντιπολίτευσης.

3.- Τέλος με το άρθρο 3 της προτάσεώς μας αποσαφηνίζεται το άρθρο 49Α του Κανονισμού της Βουλής, που προστέθηκε με την τροποποίηση της 13.9.1989, για τον γνωμοδοτικό έλεγχο από τη Βουλή της καταλληλότητας των προτεινομένων προς διορισμό σε θέσεις Προέδρων ή Διοικητών των Δημοσίων Επιχειρήσεων, Τραπεζών ή Οργανισμών Κοινής Ωφελείας σε τρόπο ώστε αυτός ο έλεγχος να είναι ουσιαστικότερος και η διαφάνεια μεγαλύτερη. Και τούτο γιατί στην πρακτική εφαρμογή της διάταξης διαπιστώθηκε ότι δεν αρκεί η απλή υποβολή βιογραφικού σημειώματος που περιέχει τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του προτεινομένου, (όπως προβλέπει η υπάρχουσα διατύπωση) αλλά επιβάλλεται, για πιστοποίηση της εγκυρότητας των στοιχείων, αυτό να συνοδεύεται από αντίγραφο των επικαλούμενων τίτλων σπουδών, βεβαιώσεις της τυχόν προϋπηρεσίας και κυρίως από πλήρες αντίγραφο του Ποινικού Μητρώου του προτεινομένου, προϋπόθεση που απαιτείται από τον δημοσιονομικό κώδικα ακόμα και για την πρόσληψη κατώτερου προσωπικού.

Σε αυτούς τους περιορισμένους, αλλά σημαντικούς - θέλω να πιστεύω - για την ενίσχυση του Κοινοβουλίου στόχους αποβλέπει η υποβαλλόμενη στην κρίση της Επιτροπής Κανονισμού πρότασή μας.

Αθήνα, 18 Μαΐου 1990

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ